

**Європейські цінності художніх шкіл України
(друга половина XIX- початок XX ст.), як основа сучасної освітньої
глобалізації.**

У сучасних умовах європейських цінностей та розвитку в Україні системи національної освіти, активних пошуків педагогами-науковцями вищих та середніх навчальних закладів нового змісту, форм і методів підготовки педагогічних і спеціальних кадрів, доцільно звернутися до кращих надбань вітчизняної педагогічної думки минулого. Аналіз історико-педагогічної та сучасної літератури свідчить, що в Україні накопичено певний навчально-виховний досвід художньої освіти вчительських кадрів. У зв'язку з цим набувають актуальності і потребують вивчення питання теоретичної підготовки національних педагогічних кадрів у художніх школах України, аналіз і узагальнення їх практичної діяльності.

Вивчення різних джерел показує, що плідним періодом у розвитку історико-педагогічної думки України в галузі художньої освіти, була друга половина XIX – початок XX ст.. "Інтелектуальний спалах" цих років сприяв формуванню національної культури і освіти.

В історії українського образотворчого мистецтва другої половини XIX століття є ще чимало "білих плям", нез'ясованих питань, недосліджених фактів. Досить сказати, що на сьогодні дуже мало праць, присвячених викладанню образотворчого мистецтва на Україні. А тим часом, без аналізу шкіл образотворчого мистецтва, картина історичного розвитку національної культури залишається однобічною, збідненою.

У 60-70-х роках XIX ст. на Україні виникає ряд приватних художніх шкіл. Особливий інтерес представляють Київська школа Миколи Івановича Мурашка та Харківська школа Марії Дмитрівни Раєвської-Іванової, засновані на широких демократичних початках. Ці школи майже з перших днів свого існування були пов'язані з Петербургською Академією мистецтв, яка надавала їм істотну підтримку.

Відкриття у Харкові 1869 році М.Д. Раєвською-Івановою приватної школи малювання сприяло підвищенню художньої культури міста. Це була перша школа мистецтв, яка почала свою діяльність на Україні. Вона мала досить широку програму навчання. У своїй школі М.Д. Раєвською-Івановою давала не тільки первинну підготовку багатьом майбутнім художникам та викладачам малювання, але і сприяла поширенню художньої освіти в масі на Україні.

У той час у Києві відкрилася ще одна художня школа, організатором якої був М.І. Мурашко. У 1875 році відокремившись від прогимназії, вона стала працювати на основі нового методу. Своє викладання М.І. Мурашко будував на натурі, починаючи з геометричних фігур і закінчуючи натурщиком, суворо стежив за точністю малюнка. правильному відтворенню натури, постійно шукав нових методів викладання.

Школи образотворчого мистецтва М.Д.Раєвської-Іванової і М.І.Мурашко придбали колосальне значення в становленні національного мистецтва України. Їх зростання і розвиток високо оцінювали такі видатні люди того століття як І.Репін і М.Коцюбінський

Таким чином, перші українські художні школи були класичними закладами європейського рівня, тому поряд із змістом освіти для них був характерний дух високої культури та багатих національних традицій. Тому повернення до відродження традицій сьогодні є цілком закономірним, адже багатий досвід художніх шкіл України другої половина ХІХ – початок ХХ ст.. висвітлює шляхи розв'язання актуальних проблем сьогодення.

Список літератури.

1. Історія українського мистецтва. В 6 т. - К.: Вид-во АН УРСР, 1970.- т.4. , С.380.
2. М.Д.Раевская-Иванова ”Двадцатипятилетие Харьковской Школы рисования” Харьков: 1893г.
3. Багалея Д. И., Миллер Д.П. История города Харькова за 250 лет его существования (с 1655 по 1905 гг.). Т.2. Харьков, 1912, С.849.
4. Н.И.Мурашко. “Воспоминание старого учителя” Киев. 1907г.
5. Ю.Я.Турчанко “Київська рисувальна Школа”, Київ, 1956р.